

směru: především svým předmětem, kterýmž může býti jen kutné pole podle §§ 22 a 23 aspoň současně povolené. Dále jest právo výhradné kutby určeno, co do svého obsahu v ten způsob, že jest podle § 174 nerozlučně spjata s kutací povinností.

Posuzuje-li se spor s těchto hledisek, nutno uznati, že chybí v daném případě již způsobilý předmět práva výhradné kutby, neboť jest nesporno, že kutiska st-lem ohlášená spadají jak kutným svým dílem, tak kutným znamením do území, jež jest pokryto ochranným pásem pramenů mariánsko-lázeňských. Za kutiska nelze však považovati místa, jež jsou podle §§ 17 a 18 ob. zák. horn. vůbec z kutání vyňata (»Ausgenommene Plätze«). Pak není tu ovšem také ani virtuální možnosti vyhověti povinností pojmově spojeným s právem výhradného kutiska. Právo, které stížnost snaží se sestrojiti, není tedy dle svého obsahu právem výhradné kutby dle § 22 ob. zák. horn., nýbrž jakýmsi právem čekatelským na kutiště, které snad teprve v budoucnosti vznikne. Takovéto právo čekatelské však zákonu hornímu vůbec není známo.

Otázkou legitimace st-lovy k návrhu na zrušení neb omezení ochranného území netřeba se vůbec zabývati, neboť otázka ta není na sprcu, když stížnost ani netvrdí, že by st-l návrh takový byl učinil, a také žal. úřad zabýval se otázkou touto jen potud, že hledal v popření legitimace st-lovy k návrhu na obmezení ochranného pásma oporu pro svůj právní názor, že nabytí výhradných kutišť v území chráněném ochranným pásem jest nepřípustno.

Poněvadž tedy stížnost není odůvodněna, slušelo ji zamítnouti.

Č. 1154.

Zabírání bytů: * Zmocnění udělené zemskou politickou správou obci k opatřením dle byt. zákona může býti bráno v odpor opravnými prostředky toliko obcí, nikoli stranou.

(Nález ze dne 31. ledna 1922 č. 1376.)

Věc: František K. v H. a Dr. Frant. V. v P. proti okresní správě politické v Rokycanech stran zabrání bytu.

Výrok: Naříkané rozhodnutí se zrušuje dílem pro nezákonnost, dílem pro vady řízení.

Důvody: Bytová komise v H. zabrala v domě Františka K. č. p. — v H. byt o dvou místnostech. V důvodech usnesení se praví, že zábor děje se podle ustanovení § 8 č. 1 až 5 byt. zák. proto, poněvadž 1. zabíraný byt je prázdný po 3 měsíce, 2. majitel domu má dostatečný byt, 3. každým rokem 3 místnosti ve svém domě pronajímá letním hostům, a poněvadž 4. zabírané místnosti nebyly bytové komisi nabídnuty k pronajmutí.

Odporu nebylo vyhověno rozhodnutím okresní politické správy v Rokycanech z —. Poukazuje se v něm na důvody I. stolice. O stížnosti čelící proti rozhodnutí osp uvážil nss toto:

Nss-u bylo v prvé řadě reagovati na námitku stížnosti, že v H. není zákonných podmínek pro zabírání bytů, poněvadž tam není bytové nouze.

St-l touto námitkou popírá předpoklady, za nichž zemský politický úřad dle § 1 byt. zák. může obcím udělití zmocnění, aby provedly opatření podle bytového zákona.

Námítka tato je nepřijatelná. Výrok zmocňující obec po rozumu § 1 byt. zák. organisuje veřejnou službu, je aktem organizačním a rozhodnutím neb opatřením je toliko vůči obci, které se zmocněním ukládají povinnosti. V důsledku toho může jen obec zmocnění bráti v odpor opravnými prostředky, strany možnosti té nemají. Nemají ji v řízení, kde jde o udělení zmocnění, a tím méně ji mohou míti později, kdy zmocnění bylo již pravoplatně uděleno, a kdy se jedná v tom kterém případě o konkrétní použití pravomoci přenesené na obec zabráním toho kterého bytu nebo té které místnosti. — — — — —¹⁾

Č. 1155.

Pozemková reforma: I. § 61 zák. ze dne 30. ledna 1920 č. 81 sb. z. a n. (o 10 proc. poplatku za propuštění ze záboru) platí i pro schválení smluv uzavřených před účinností tohoto zákona, ale ještě neschválených. — II. Zásadní schválení smlouvy s »podmínkou«, že bude poplatek ten zapraven, znamená schválení s připojenou modalitou, mající povahu příkazu, jehož nesplnění neruší platnost souhlasu zásadně uděleného. — III. Poplatek dle § 61 zák. z 30. ledna 1920 č. 81 sb. z. a n. není poplatkem za výkon, nýbrž za skutečné propuštění půdy ze záboru. Nedošlo-li tedy k propuštění, nelze uložený poplatek vymáhati.

(Nález ze dne 1. února 1922 č. 1311.)

V ě c: Filip Sch. v D. (adv. Dr. A. Král z Prahy) proti státnímu pozemkovému úřadu v Praze stran schválení kupní smlouvy a zaplacení poplatku 10.000 K.

V ý r o k: Stížnost do rozhodnutí ze dne 27. dubna 1921 č. — zamítá se jako bezdůvodná; rozhodnutí ze dne 14. června 1921 č. — zrušuje se pro nezákonnost.

D ů v o d y: Výnosem ze dne 27. dubna 1921 sdělil stpú v Praze zásadní souhlas k odprodeji domu č. — v D., patřícího k tamnímu velkostatku, prodaného dle kupní smlouvy ze dne 26. srpna 1920 Janu, Jiřímu a Jaroslavovi Š. s podmínkou, že dle § 61 zák. ze dne 30. ledna 1920 č. 81 sb. z. a n. zaplacen bude 10 proc. poplatek z kupní ceny, t. j. 10.000 K, který zaplatiti musí prodávatel. Současně prohlášeno, že po zaplacení tohoto poplatku bude smlouva schválena a okresnímu soudu zaslána.

Přípisem ze dne 6. června 1921 oznámil st-I, majitel to prodávaného domu, žal. úřadu, že kupní smlouva uzavřena byla vlastně již 31. prosince 1919 a že při stanovení kupní ceny nemohl proto počítati s poplatkem teprve pozdějším zákonem stanoveným. Proto nehodlá st-I 10.000 K složit a běře na vědomí, že kupní smlouva následkem odepření a pro nedostatek souhlasu žal. úřadu pozbyla platnosti. St-I vyhradil si co do domu toho uplatniti práva vyplývající z § 3 lit. a) zák. zábor., poněvadž dům ten jest objektem právně i hospodářsky samostatným, nesloužícím hospodaření na zabraném celku.

Nař. rozhodnutím sdělil žalovaný úřad stěžovateli, že smlouva kupní podléhá schválení i byla-li uzavřena 31. prosince 1919 a že podléhá proto i zákonným důsledkům schválení toho, jako je 10 proc. poplatek z tržové

¹⁾ Další odůvodnění, týkající se merita věci, neotiskujeme, protože nemá zásadního významu.